

Wat is dat eigenlijk voor studie die Amalia gaat doen?

Posted on 4 juni 2022 by Sujet Shams

Amalia, prinses van Oranje, is toegelaten tot een 'interdisciplinaire' studie genaamd PPLE aan de Universiteit van Amsterdam. Deze studie staat bekend om het ontoegankelijke karakter. Er is een veeleisende selectieprocedure en een speciale toegangspas voor ruimten binnen de faculteit waar alleen PPLE-studenten mogen komen.

Nu staat de UvA erom bekend vaak tekort te schieten als het om studieruimte voor studenten gaat. Maar dus niet voor PPLE: die studenten zijn altijd voorzien van een veilige plek. Dat is eigenlijk wel passend bij de levensstijl van onze kroonprinses, bedacht ik toen ik deze week hoorde op welke studie haar keuze was gevallen.

Kosmopolitisch, feminien

PPLE: *Politics, Psychology, Law and Economics*. De naam zegt het al. Het is een Engelstalige studie die vier maatschappelijk verbonden onderwerpen samen laat komen. Politiek, Psychologie, Recht en Economie. In het tweede jaar van deze

bachelor-studie mag je je in één van deze vier disciplines specialiseren. Dan weten we waar Amalia zich pas écht in thuis voelt.

Maar dat is niet alles. Behalve dat het een brede studie is voor gemotiveerde studenten, is het ook een studie die vooral internationale studenten trekt. Maar liefst 64 procent van de PPLE-studenten is geen Nederlandse student. Studies als deze dragen sterk bij aan de verdere internationalisering van onze universiteiten. Ander feit is dat er een oververtegenwoordiging is van vrouwen: ongeveer 72 procent vrouwen ten opzichte van 28 procent mannen.

Een linkse universiteit

Door de jaren heen leerde ik dat de stad en de universiteit waar je studeert je vormt. Iedere universiteit heeft zijn eigen karakter. Vooral als je een betrokken student bent krijg je veel mee van dat karakter.

Studenten aan de UvA schuwen doorgaans geen activisme en dragen zo bij aan het in stand houden van het linkse karakter dat de Universiteit van Amsterdam met zich meedraagt. De katholieken hadden de Nijmeegse universiteit, de gereformeerden hun Vrije Universiteit en de oorspronkelijk Gemeentelijke Universiteit van Amsterdam was informeel de universiteit van links (aanvankelijk vooral van de PvdA, sinds de jaren zestig van alles dat links omarmt). Met meer dan 41.000 ingeschreven studenten is de UvA de grootste universiteit van het land.

Wie is Amalia?

Dat Amalia de langdurige Oranje-traditie met ‘Leiden’ verbreekt draagt bij aan de vraag: wie is Amalia? De kroonprinses is een gemotiveerde student als we de analyse van Claudia de Breij mogen geloven in haar boek over de achttienjarige Amalia. Ze is perfectionistisch, gedreven en gedraagt zich als een echte gymnasiast.

Amalia wordt door Claudia de Breij neergezet als iemand die zich bewust is van haar privileges, maar zich heus wel kan verplaatsen in de meest nare omstandigheden van de gewone burger. Amalia zou zich zeer wel bewust zijn van wat haar toekomstige rol inhoudt. Ze loopt daar trouwens ook allerminst van weg: ze wilde van kleins af aan al prinses worden.

Maar waarom bijvoorbeeld geen geschiedenis, als studie voor Amalia, zo vroeg ik mij af? Waarom per se een hippe studie die bijdraagt aan de internationalisering en verengelsing van de UvA? Ik bedoel: voor iemand die gezegd heeft bereid te zijn haar leven te geven voor Nederland. Anderzijds: zoveel stelt Nederland nou ook weer niet voor in een geglobaliseerde wereld. En dat is ook de wereld waar onze toekomstige koningin zich op voor te bereiden heeft.

Stel je voor dat Amalia inderdaad een betrokken student wordt, zoals ze kennelijk een betrokken scholier was: ze zou in de leerlingenraad van haar middelbare school hebben gezeten. Stel je voor dat ze de universiteitsraad van de UvA in gaat, al dan niet democratisch gekozen met behulp van de enkele koningsgezinde UvA'er.

Diversiteit

In de universiteitsraad kan Amalia zich dan bezighouden met de problemen waar de universiteit mee kampt, zoals de internationalisering, de verengelsing en 'diversiteit'. Die 'internationalisering' wordt al jaren door de Nederlandse universiteiten nagejaagd – stiekem om financiële redenen – maar wordt nu door diezelfde universiteiten gaandeweg als problematisch gezien.

Die internationalisering, heimelijk trouwens ook gedreven door de behoefte aan 'diversiteit', zou zorgen voor een enorme werkdruk en zo afbreuk doen aan de kwaliteit van het onderwijs. Denk aan overvolle werkgroepen. En de diversiteit, daar heeft de UvA het heel druk mee, maar in de praktijk is het bij de UvA toch vooral diversiteit voor de elite. Diversiteit voor expats, zeg maar.

Enfin, van iemand die bereid is haar leven te geven voor ons, mag je in ieder geval verwachten dat als de oorlog uitbreekt zij niet in ballingschap zal gaan naar Engeland, maar zal strijden tot het bittere einde!

Sujet Shams *studeerde aan de Universiteit van Amsterdam.*